

Sammesteds. I Slutningen forandres „Overstud“ til „Understud“, og der tilføies:
„som afholdes af Kapitalformuen“.

VI. (Det lærde Skolevæsen). Udgiftspost 2. c.

I Stedet for „Finantsloven for 1873—74“ i 4de Linie sættes: „Finantslovene for 1873—74 og 1874—75“.

vedtoges alle uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingen.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Onsdag Formiddag Kl. 10, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af tredie Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 3die Marts 1875.

Mødet hævet Kl. 11, 20 Min.

Et og tredstundstyvende Møde.

Onsdagen den 18de Marts Kl. 10 Form.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var: Fortsettelse af tredie Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1874 til 31te Marts 1875.“

Det Affnit, som fattes under Forhandling omfattede Ændringsforslagene under Nr. 7 og 51. (Se Tillæg B. Sp. 527—28 og Sp. 539—40).

Ordføreren (Berg): Det Forslag, der foreligger under Nr. 7 angaaende Reserveconden, er fremkommet ved en Overveielse fra Udvalgets Side angaaende den Balance, som vil fremkomme, naar Finantsloven nu faar den Skikkelse, som den allerede ved de forskjellige Afstemninger har faaet. Der vil derefter fremkomme et Understud, dersom vort Forslag vedtages, af 103,782 Rd. Dersom dernæst et Lovforslag blandt dem, som staa nævnte under Nr. 51 til § 27, bliver vedtaget, nemlig Forslag til Lov om Østergivelse af

Afgiften fra Vestindien, vil dette Understud blive forøget med 52,500 Rd., og hvis det Flertal, som har Skiftegebyrerne under sin Behandling, faar sin Krig sammen med den ærede Finantsminister sat igjennem, (Finantsministeren: Det er ikke sikkert) . . . Hvis den ærede Minister vil gjøre Indvendinger, saa har jeg ikke Noget imod at høre dem . . . hvis Flertallets Anskuelse bliver godkendt af Regjeringen, hvad den maasse vil blive, saa vil dette Understud forøges endvidere med 150,000 Rd. Derefter vil Understudet i Alt blive noget over 300,000 Rd. Dette er intet betydeligt Understud, naar man ser hen til, at Kassebeholdningen i Slutningen af Januar udgjorde imellem 7 og 8 Millioner. Nu kan det jo siges, at der gjerne pleier at komme lidt Udgifter til foruden dem, som ere bevilgede paa den egentlige Finantslov, og som man pleier at bevilge paa Tillægsbevillingslov. Det er sandt nok, men eftersom Forholdene i de senere Aar have vist sig at være, pleie de indirekte Afgifter at bringe Statskassen en ikke lidet større Indtægt end den, der er kalkuleret. Selv om i Øvrigt dette ikke skulde balancere, saa vil Kassebeholdningen dog kunne bære et meget større Tilskud, om saa skulde være. Udvalget kan derfor ikke skjønne rettere, end at det vil være det Rigtigste at blive staaende ved 1 Million som Tilskud af Reserveconden, saa meget mere som der jo vil ske meget betydelige Omsetninger paa Reservecondens Omraade ved den Lov, der er vedtagen den 20de December forrige Aar angaaende Udbetaling af Løndommerlaanet. Der er paa Indtægtsiden et enkelt Spørgsmaal, som Udvalget har paalagt mig at udtale mig om. Det vil erindres, at Spørgsmaalet om at anvende et lille Beløb paa 400 Rd. til Østerssisteriet blev udsat til 3die Behandling, ihvorvel det staa opført i Betænkningen, idet man vilde gjøre det lille Spørgsmaal til Gjenstand for Forhandling med den ærede Minister. Udvalget var ved at opsætte dette navnlig gaet ud fra, at den Mand, hvormed der er Tale, skulde have et Honorar af 500 Rd. for at være Regjeringens tekniske Konsulent med Hensyn til Østerssisteriet, men desuagtet vil kunne løses, men ikke hæves, i sit Forhold til selve Østersforpagteren. Dette Forhold syntes vi ikke videre om og have heller ikke havt Lyft til at styrke det ved et forøget Honorar. Det betor imidlertid paa en Misforstaaelse af vore